ר' אשר מבצרי

לעילוי נשמת מו"ר הרב חיים דרוקמן זצ"ל

לעיתים אנו מתרגלים לענקי רוח, אמונה ועשייה החיים בתוכנו ומלווים אותנו בכל דרכינו, ונוכחותם מובנת מאליה בעינינו, ורק לאחר הסתלקותם אנו מתעוררים לשים לב לגדלותם המיוחדת. יהיו הדברים הבאים בבחינת נגיעה במקצת שבמקצת בשיפולי גלימתו של מו"ר הרב חיים דרוקמן זצ"ל, בעיקר ללימוד עבורנו.

הלימוד הגדול ביותר שהקרין על כולנו היה מתורת חיים של אדם גדול שחי את האמונה הגדולה בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, והיה ישר בכל הליכותיו. הרב היה תלמידם הגדול של אברהם אבינו באמונה, בעין טובה ובאהבת חסד, של משה רבנו - במסירות נפש על התורה, ושל דוד המלך - במסירות נפש של ציפייה לישועה, לשיבת ציון ולבניין מלכות ישראל. כל זאת מתוך ענווה גדולה, מתוך התבטלות למו"ר הרב צבי יהודה הכהן קוק ולמרן הראי"ה קוק, ומתוך ענווה וכבוד לכל אדם, גדול וצעיר. אברהם אבינו, דוד המלך, משה רבנו - ראשי תיבות אד"ם, וכך היה הרב 'אדם' בכל הליכותיו, על בסיס הישרות הגדולה כאבותינו, שנקראו ישרים. מתוך כל אלה הייתה לרב השפעה רבה על בניין התורה וההתיישבות בכל הארץ, ברוח המיוחדת של אמונה גדולה ותמימה, ישרות וטהרה, תורה ועבודה, אהבת התורה, העם והארץ, והכול מתוך מסירות נפש גדולה למען עם ישראל.

כל השנים חינך הרב לקשר העמוק בין העם, התורה והארץ, ולאחריותנו הגדולה לפעול עם אל במהלך הגאולה, וברוח זו הציע פשט חדש בהבנת הפסוק: 'שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים':

> ...אחרי אלפיים שנה של גלות נוראה שכללה גזרות ורדיפות, צרות וייסורים, שחיטות ופוגרומים ונהרי נחלי דם - השיב ד' את שיבת ציון, ואנחנו - היינו כחולמים: שקועים בבעיות שלנו, בקשיים שלנו, בצרות שלנו, בסיבוכים שלנו, ולא שמים לב לגודל האירוע. אנחנו 'מתבשלים במיץ של עצמנו', כפי שנהוג לומר, ומנותקים מן המציאות הגדולה באמיתיותה...

המיוחד אצל הרב היה שהעיסוק בדברים הגדולים של עם ישראל לא הקטין את הרגישות הגדולה וההתייחסות מצידו לר' ישראל הפרטי, לבעיות ולשמחות של תלמידיו ושל רבבות אלפי ישראל, ואזכיר דברים אחדים שהיינו עדים להם.

זכינו ובכפר דרום ובמכון התורה והארץ רבים היו תלמידיו וקשורים אליו מאוד, וכמובן היה הקשר המיוחד עם נהגו אפי איובי הי"ד, ולאחר מכן עם כל משפחת איובי.

בתשרי תש"ן הוקם יישוב הקבע בכפר דרום, ובו רבים מתלמידיו של הרב, לאחר שנים שבהן היה כפר דרום מקום הכנה לגרעיני התיישבות בגוש קטיף. כפר דרום היה מקום

גדוש אתגרים התיישבותיים וביטחוניים לא קלים, שחייבו התיישבות מתוך אמונה גדולה. מתוך הרוח של תורת ארץ ישראל, שהרב חינך אליה כל השנים, באמונה ובמעשה, הוקם כפר דרום למרות הקשיים הרבים.

בכ"ג חשוון תשנ"ד נהרג אפי איובי הי"ד, נהגו של הרב, על קידוש השם, בעת שהסיע את הרב לקריית־ארבע-חברון. הקושי בכפר דרום היה גדול מאוד, למשפחת איובי וליישוב כולו, ובמיוחד משום שאפי הי"ד היה ההרוג השלישי בכפר דרום המתחדשת, נוסף לדורון שורשן הי"ד והרב שמעון בירן הי"ד שנהרגו על קידוש השם בתשנ"ב.

הרב ומשפחתו נרתמו לעזרה לכפר דרום, לרומם את הרוח בביקורים ובשיחות ולחזק את משפחת איובי, והם שמרו על קשר אמיץ במשך כל השנים. כך היה גם לאחר הפיגוע הקשה באוטובוס הילדים, בחשוון תשס"א, שבו נהרגו גבי ביטון ומירי אמיתי הי"ד על קידוש השם, וחברים נוספים נפצעו. הרב הגיע בראש משלחת רבנים להזדהות עם כפר דרום ולחיזוק החברים, בביקורים ובשיחות, שלא יתייאשו מהמכשולים והקשיים - 'כי ישבתי בחושך ה' אור לי'. צריך לציין במיוחד את הרבנית שרה דרוקמן תבלטו"א, שבמשך תקופה ארוכה טרחה והגיעה **פעם בשבוע** לכפר דרום, לטפל בחולים, לעזור ולחזק.

נושא נוסף שהרב היה קשור אליו היה המאבק לשחרור יהונתן פולארד. במשך כל השנים יהונתן פולארד והמאבק לשחרורו היו קרובים מאוד לליבו של הרב, כביטוי לערבות ההדדית ואהבת ישראל. לפני כעשרים שנה, בכנס הרבנים הראשון למען שחרור פולארד, הרב דיבר בהתרגשות רבה על גודלה של מצוות פדיון השבויים ועל המחויבות להצלת יהונתן. ודבריו עוררו מאוד את הלבבות. במשך כל השנים זכיתי להיפגש עם הרב פעמים רבות בעניין אחינו יהונתן. הרב סייע ככל יכולתו ונתן רוח גבית חזקה למאבק הממושך למען שחרור יהונתן. הרב פעל בפעולות גלויות ומאחורי הקלעים, ועורר את הלבבות במקומות רבים לחוש את כאבו של אחינו יהונתן ולפעול לשחרורו. עם פטירת אסתר פולארד ז"ל רצה הרב להגיע לנחם, אולם לא עלה בידו. כחודש לאחר מכן, באדר ב' תשפ"ב, התקיימה פגישה מרגשת בבית הרב עם יהונתן פולארד, ויהונתן הודה לרב על כל המסירות והפעילות למען שחרורו.

נסיים בהכרת הטוב העצומה למו"ר הרב חיים דרוקמן זצ"ל, שהראה לנו את הדרך העולה בית אל וכיצד לעלות בה - מתוך ציפייה לישועה, מתוך אמונה ואהבה ומתוך שותפות בעשייה, בסבלנות. מצד אחד לצפות לישועה, לשמוח על הזכות הגדולה להיות בדור של גאולה ולפעול עם אל, מתוך צפייה למרחוק, ומצד שני להרגיש את האחריות לפעולה בכל המעשים, קמעא קמעא, מתוך חשיבות העשייה בעין טובה, מתוך אמירת הנני.

יהי רצון שנזכה ללמוד ולהמשיך את דרכו.

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.